

Boknytt

Av Bente Foldvik

Fiskerihistorie bind II

Nils Kolle, Atle Døssland, Arnljot Løseth, Åsa Elstad: «Ekspansjon i eksportfiskeria 1720 – 1880. Norges fiskeri- og kysthistorie. Bind II», Fagbokforlaget, Bergen 2014, 614 s., ISBN: 978-82-321-0425-3.

Et imponerende mylder av kunnskap kommer fram i det andre bindet av det nyutgitte verket om Norges fiskeri- og kysthistorie. Til sammen fem bind ble gitt ut sist høst i anledning grunnlovsjubileet, med Nils Kolle som hovedredaktør. Det er professor i historie Atle Døssland fra Høgskulen i Volda som er redaktør for dette bindet. Han er også forfatter sammen med professor Arnljot Løseth fra samme skole i Volda og Åsa Elstad som er førstekonservator ved Museum Nord, avdeling Sortland. Vi omtaler ett bind i hvert nummer av KYSTEN i løpet av 2015.

Det er en stor styrke ved verket at forfatterne har mestret å ta for seg hele kysten, samtidig som vi også får vite hva som skjedde i land vi både har handlet med og konkurrert med. I glimt ser vi våre nærmeste naboer i Norden, der russisk handel hadde stor betydning i nord, vi følger handel med spanjoler på Vestlandet, får greie på gryende kontakt med Italia, England og USA og utviklingen av nye markeder i Sør-Amerika. Forfatterne har også hatt et bevisst forhold til den sjøsamiske befolkningen som er med i de mange fortellingene. Heller ikke kvinner og barn er utelatt, det gjøres et poeng av at det var to voksne deltakere i den fleksible fiskerbondetilpasningen.

Forfatterne har løftet fram begivenheter som fant sted for flere hundre år siden, likevel finner vi igjen forbausende mange aktuelle problemstillinger. Kvaliteten på fisken for eksempel. I 1735 klaget helgelandsfuten over at tørrfisk fra

bergenskanten var «suur ved Benet». «Den dårlige vestnorske rundfischen hadde ført til at all norsk rundfisk var kommen i miskreditt hos konsumentane i Tyskland, for dei hadde ikkje høve til å skilje mellom kvalitetsfischen frå Nordland og den dårlege som kom frå Bergen stift», skriver Atle Døssland. I 1840-årene hadde oppfinnsomme handelsmenn funnet et marked for den dårligste klippfischen, den gikk til slavene i Karibia som måtte ta til takke med den maten de fikk.

Hvordan styre pengestrømmen, makten og markedene er et annet aktuelt poeng i en uoversiktlig næring. Lade stedet Lille Fosen som seinere ble Kristiansund, hadde for eksempel bare lov til å losse kornvarer som kom direkte fra Danmark. Dette ble omgått med omfattende smugling av varer til og fra Skottland midt på 1700-tallet. På samme tid gjorde bergensborgerne et framstøt for å finne nye markeder i middelhavslandene, og Genova i Italia ble den viktigste mottakerhavna for tørrfisk fra nord – fordi nederlenderne ga opp fiskehandelen der. Mot slutten av 1700-tallet øker handelen med russere, også her er det fisk i bytte mot korn som er viktigst, men myndighetene i Danmark satte restriksjoner på kontakten.

Svingninger i fiskebestandene er heller ikke noe nytt. I Rogaland hadde sildefisket vært jammerlig dårlig tidlig på 1700-tallet, men fra 1720 til 1784 var det godt fiske. I januar 1750 var det 300 båter og 1500 mann som deltok under vårsildfisket ved Skudenes. Presten i Bud fortalte at det kom et stort sildeberg rennende inn i alle bukter og viker så alle fikk mer enn nok til vinterføde, og det berget fattige folk i et år da jordbru-

ket slo feil. «Gud viste si forunderlige makt i at dei fattigfolka som verken åtte garn, nót eller anna reiskap til å fanga sild med, fekk dei største mengdene. Kvalen som dreiv silda inn, hadde nemleg jaga henne slik opp at ho flaut daud på overflata, og folk kunne plukke båtane fulle med berre hendene», får vi høre.

Folk har kranglet om redskapsbruk også. Tradisjonelle notsildfiskere anno 1710 fra Molde klaget på nymotens garnfiskerne fra Nordmøre. «Dersom dette garnfisket heldt fram, ville folk komme i slik naud at dei måtte forlate hus og gard «og med deres Kvinder og Børn i armod's elendighed omvanke», mente de. Seinere fikk karmøybuere som fiska torsk med garn i lenker skylden for at torskefisket ble dårlig.

Ny teknologi kom ofte fra utlandet, da som nå. Kristiansundere ble lært opp til å lage klippfisk til spanjoler, ålesundere var inspirert av svenske fartøyer da de startet byggingen av havgående fiskebåter.

Utenlandsopphold var en fordel for framtidige handelsfolk. Å tilegne seg andre lands språk og kultur, ble da som nå oppfattet som viktig. «Då Willian Hurton var hos familien Ulrich i Havøysund i 1850, hadde sonen på 19 år nettopp kome tilbake frå eit to års opphald i Arkhangelsk, «hvor handelsmennene i Finnmark sender sine sønner for å lære russisk siden det er av vital betydning for deres økonomiske interesser». «Kjøpmannsdøtrer i til dømes Vadsø vart sendt til København for å lære seg danning. Det var også vanleg for handelsfamilier i Finnmark å bu der i kortare perioder. Kjøpmannsfamiliane i Vardø reiste mykje både innanlands og utanlands, og dei budde andre stader når det var på det kaldaste og mørkaste i Finnmark. Overalt i Kyst-Norge hadde dei større kjøpmannsfamiliane kontakt med utlandet», skriver Arnljot Løseth.

Men myndighetene var ikke særlig

interessert i fiskeriene, de utmerket seg med lite kunnskap og mange fordommer. «Det særleg uheldige med kystfolket på Sør-Vestlandet var altså for mykje påverknad frå framande land og kulturar» skriver Atle Døssland som viser til amtmannen i Stavanger i 1743 og til Peder Holm som uttalte «Jo nærmere Søkysten, jo mer viger god Tænke-maade fra Almuesmanden, som bliver en Blanding af fremmede Nationers, Hollandsk i Særdeleshed, med egen». Soren skriver Hans Arentz i Sunnfjord mente at havdunstene påvirket folkelynnet slik at de ble svært trege, tungsindige og fikk for tjukt blod. Den dårligste psyken hadde eldre folk som bodde nært havet. Presten Hans Grøn Bull sa i 1813 at folk på Nordmøre var små av vekst og magre og gustne. En annen prest, Peder Schvane Bang mente at folk ble små av

vekst på grunn av det alt for tidlige slitet og «den jævnlige Kraftesløse Fiskespiise». «Ei anna uheldig side ved kystfolket var at dei rett og slett var dårlege bønder og dermed heile tida trong innkjøpte matvarer ... Embetsmennene synes ikkje å ha forstått den store fordelten bøndene kunne ha av å kombinere næringar», skriver Døssland.

Hvis man skal begi seg inn på å sammenlikne da og nå, så er det i hvert fall et hav av forskjeller i levestandard. Vi har for eksempel et oppgående hel-sevesen, datidas kystfolk var ekstra utsatt for epidemier på grunn av kontakt med omverdenen, vi kan bare tenke oss hvilken nød og elendighet de måtte ha opplevd. Nåtidas fiskere er ikke lengre fattige som de var på 1800-tallet. «Dei skiftande innsiga førte til at fiskarane måtte følgje etter silda. Og som ved lod-

detorskefisket i Finnmark var det lenge vanskeleg å finne husly. Kom silda uventa til ein fjord eller ei øy, fanst der ikkje husvære som kunne romme alt folket som strøymde til. Eilert Sundt fortel frå Lista at når «der ikke blev rum for dem til at ligge ned på gulvet – så stod de, støttende sig den ene til den anden, natten over».

Våre tradisjonsrike båter er også med som en del av en svær fortelling som går fra 1720 til 1880. Dette er ei nåtidig fortelling om datida, som gjør oss mye klokere fordi vi får anledning til å se historien i en bredt anlagt sammenheng. Ta deg god tid, les seint, 614 sider ny kunnskap er verdt å få med seg for alle oss som er interessert i kystkultur og historie.

Barnebok om Utrøst

Linda Lillevik, Dagfinn Bakke, Ola Bremnes: «FLY MED! Skarvene fra Utrøst», Vågan historielag 2014, 55 s., ISBN 978-82-92239-17-9.

Dette er ei vakker barnebok basert på sagnet om skarvene fra Utrøst. Linda Lillevik har skrevet tekst, Dagfinn Bakke har tegnet og Ola Bremnes har laget melodier som er spilt inn på en CD som ligger med. Åtte sanger med noter finnes

hadde med i «Norske huldreeventyr og folkesagn» som ble trykket i 1859.

Boka passer midt i blinken for dem

bakerst i boka. Prosjektet har fått støtte fra Det norske komponistforbund, Norsk forfattersentrums medlemsfond og Norsk kulturråd. Denne utgaven av sagnet er basert på versjonen som folke-minnesamleren Peter Christen Asbjørnsen

som gjerne vil leses for. Flotte illustrasjoner, lette fortellinger og fengende musikk gir nytt liv til et gammelt sagn fra nord. Her er det både nordlandsbåter og jekter, torsk og bergensfart, en skummel draug, eventyrland og magisk redning på et hav i opprør. Verket er en flott kunstnerisk formidling av kystkultur for barn fra hele landet. Det er dessverre lenge mellom hver gang vi finner så profesjonell behandling av et kysttema beregnet for barn. Fortjener stor spredning!

Sjørret

Øyvind Berg, Tommy Egra, Jo van der Eynden, Jan Atle Knutsen og Øystein Paulsen: «Sjørret», Bokbyen forlag, Tvedestrand 2014, 257 s., ISBN: 978-82-8316-013-0.

Sjørret kan fiskes året rundt langs hele kysten. For dem av oss som ennå ikke har fått øynene opp for trivselen med fiske, så finnes det nå ei bok som kan leses av både lek og lærd. Den er illustrert med lekre bilder og inspirerer til å finne fram fiskeutstyr og prøve selv.

gjernere opp i små bekker for å gyte, kan vi lese. «Vårfiske etter sjørret rett etter at vinteren har sluppet taket og vårsola

Forfatterne har laget et biologisk og kulturhistorisk portrett av sjørret. Vi får vite noe om hva som skiller sjørret fra andre fiskeslag, hvordan den lever, hvilke matvaner den har, og verdien av ålegrasenger. Her røpes sjørretenes favorittsteder, de finnes på grunna og går

varmer opp vannet på grunnene nær land, er en helt spesiell opplevelse. Temperaturøkningen bidrar da til et yrende liv i bunnsedimentene. I denne perioden er det virkelig de grunne vikene og stredene inne i fjordene som gjelder. Sjørreten svømmer fryktløst inn på grunna og jakter febrilsk etter mat på den næringsrike bløtbunnen», heter det.

Et lite kapittel er viet sjørretens historie, kilder er relativt få, for dette er en fiskesort som ikke har vært utnyttet i kommersiell sammenheng i samme grad som sild, torsk og makrell for eksempel. «Det å kylpe eller dorge etter sjørreten, går nok langt tilbake i historien, og den enes-

te forskjellen fra Gabriel Scotts tid og fram til i dag er kanskje at båten oftere beveger seg for motor enn å bli rodd». Av historiske årsaker har boka med et kapittel om klassiske fiskemetoder, mange av dem er i dag forbudt av hensyn til

bestandene. Her finnes også mange konkrete tips og råd om regelverk, fiskeredskaper og framgangsmåter. Siden forfatterne har bakgrunn fra Sørlandet, har de tatt med kart over gode fiskeplasser i Aust-Agder. Kartene gir alle

oss andre et hint om hvilke type områder som egner seg for dette kystnære fisket. Helt bakerst i boka finner vi mange fristende oppskrifter på deilig mat med sjøørret i hovedrollen. Oppfordringen må bli - les og fisk!

Fartøyvern

Åsmund Kristiansen, Karsten Mæhl: «Fartøyvern», Hardanger fartøyvernssenter, Norheimsund 2014, 68 s., ISSN 0807-3201.

Hvert år gir Hardanger fartøyvernssenter ut et nummer av det maritime kulturmagasinet «Fartøyvern», dette er det 18. i rekken. Magasinet er skrevet av fartøyvernere for fartøyvernere og andre interesserte. I sin leder drøfter redaktør Åsmund Kristiansen hvordan man bedre kan formulere politikk innenfor feltet fartøyvern. Å spisse sitt budskap overfor politikere som trenger tall og utviklingstrekk er en oppgave for dem som skal drive fartøyvernfeltet videre, mener han.

Magasinet starter med et kort sveip over noen aktuelle begivenheter i Danmark, Sverige og Norge. I Danmark forsøker de blant annet å finne gode forsikringsavtaler for gamle treskip, etter smertelig erfaring med underforsikring. Danmarks eneste blokkfabrikk (Ollerup) er reddet ved oppkjøp av Ebbes båtbyggeri på Ærø. Svenskene rapporterer fra sitt fartøysforum der ulike aktører møtes for å finne løsninger for restaurering og bruk. Tap av kulturminner har vært et tema i Norge, verneverdige skip som er hugget vises fram.

Karsten Mæhl fokuserer på driftsfasen av fartøyvernprosjektene. «Det er ofte slik innen «bevaringsbransjen», hva enten det dreier seg om båter eller bygdetun, at energien og entusiasmen er størst i restaureringsfasen», poengterer han. Når endelig fartøyet er ferdig restaurert, er det mange ganger uklart hva det skal brukes til og hvem som skal gjøre hva. «Erfaringene fra mange fartøyvernprosjekter viser imidlertid at det er lett å undervurdere bruks- og drifts-

messige utfordringer når fartøyet er ferdig restaurert», skriver han. Mæhl har noen konkrete råd for god planlegging og godt vedlikehold og mener at tanker rundt dette må med mye tidlige i prosessen.

Cecilie Holm forteller om erfaringene med fjordabåt-cruise

i Hardanger, et prosjekt som kobler reiseliv og veteranbåter. Prosjektet har også vært omtalt i tidsskriftet KYSTEN.

Svein Jacob Vik Såghus drøfter om DS «Parat» er skrot eller gull. Båten er i svært dårlig stand. «Restaurering blir kanskje ikke utfallet i dette tilfellet. Utfordringen ... er at vi i dag ikke har et apparat eller noen rutiner, kanskje ikke en gang noen tanker om hva vi skal gjøre med et skip som ikke skal restaureres», skriver han.

Morten Hesthammer rapporterer fra Tenerife. Åtte mann fra fartøyvernssenteret i Hardanger fikk jobben med å nate opp igjen dekket om bord på seilskuta «Statsraad Lehmkuhl». Skuta hadde seilt sørover for å finne bedre tork enn man kan få i hjemmehavna Bergen vinterstid. Med både mannskap og dyktige håndverkere på plass i sola tok jobben to måneder. Hvordan de utførte arbeidet er nøye beskrevet i bladet.

Gunnar Holmstad forteller om kjekke produkter ved restaurering av gammelt maskineri, Svein Ramsland forteller om fiskebåten «Fremad II» som har holdt det gående siden 1888, og Dag Bakka jr. forteller om bladet «Skipet». Norsk Skipsfartshistorisk Selskap gir ut en publikasjon som har spesialisert seg på rederihistorier, skipslister, forlis osv. med et særlig fokus på fartøyene. Foreningen har 1550 medlemmer fordelt over hele

landet.

Morten Hesthammer og Åsmund Kristiansen har vært om bord i galeasen «Adella», som i si tid ble bygd i Ålesund som ei «fiskeskøyte» i 1863. Den er rett og slett en av de eldste seilende bankskøytene som ble bygd i Norge, og dermed ekstra interessant fordi det nå skal bygges ei ny bankskøyte til minne om pionertida i norsk havfiske. «Adella» har vært ombygd mange ganger og har ikke lenger sin gamle form, men det finnes inventar i båten som trolig er eldre enn fra 1891.

John Walsted forteller om overleveringen av MS «Gå På» til familien Eidesvik. Dette er et av de mest omfattende oppdragene fartøyvernssenteret noen sinne har gjennomført. I en periode var tretti personer engasjert samtidig, fordelt på ti ulike nasjonaliteter og rundt 20 forskjellige faggrupper. Heldigvis var kjemien god og viljen sto det heller ikke på, så prosjektet ble ferdig i tide. Båten er nå representasjonsskip for rederiet Eidesvik, og brukes av Bygdetunet i Langevåg.

Fra nordnorsk hold bidrar Nils Marius Johansen med funderinger i forbindelse med arbeid på skandferkutteren «Folkvang». Skipet har vært på slipp på Nordnorsk Fartøyvernssenter der de oppdaget omfattende råteskader på ganske nye materialer. Sørgelig nok har den vakre skuta blitt angrepet av en fryktet tømmersopp, også kalt «kollfy». I dette tilfelle er det veldig vanskelig å finne årsaken til angrepet, ser vi av artikkelen.

Oddvar Soldal og Tina Kjerland omtaler boka Peter Helland-Hansen har skrevet om strandbarmeren.

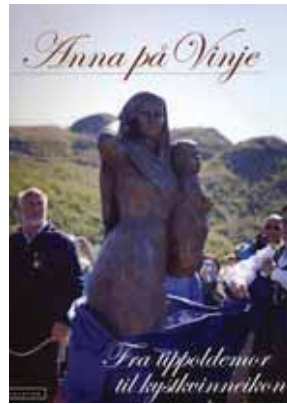
Til sist har Geir Madsen med en artikkel om Hardanger fartøyvernssenter som har drevet med vernearbeid i over 30 år. Magasinet kan bestilles ved henvendelse til fartøyvernssenteret.

Anna på Vinje

Johannes Rørtveit: «Anna på Vinje», Kolofon forlag 2014, 180 s., ISBN 978-82-300-1226-0.

Ei praktutgave av boka om Anna på Vinje har nylig kommet ut. Johannes Rørtveit har skrevet tre bøker om folket på Vinje, som er ei lita bygd i Øksnes kommune i Vesterålen. Rørtveit har gravd dypt i sin egen slekts historie, jo dypere han gravde, dess mer dramatisk stoff fant han. Romanformen har han brukt til å formidle faktiske begivenheter i et nøk-

tert språk. «Det har vært maktpåliggende for meg å forsøke å formidle stoffet på en måte som verken glorifiserte eller heltifiserte personer og hendelser, men rett og slett fortelle hvordan livet virkelig var for kystens folk i deres kamp for det daglige brød», skriver Rørtveit. Han er spesielt opptatt av å løfte fram kvinneskikkelser. I ei av bøkene følger vi Anna Serina Kristine Olsdatter som levde fra 1827 til 1917.

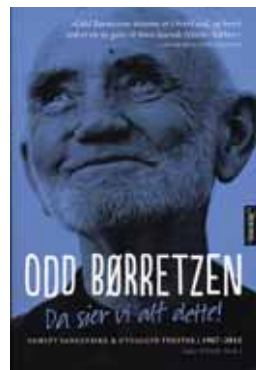
Hun opplevde å miste sin far, mann og fem av sine sønner på havet. Likevel fortsatte hun kampen for tilværelsen og for sin familie i møte med ufordringer som for nåtidas folk virker uoverkommelige.

Bøkene til Rørtveit har berørt mange lesere, og Anna på Vinje har blitt et ikon. Sist sommer ble hun hedret med en statue som ble reist på Skipnes i Øksnes, fiskeriet som Rørtveit har restaurert i samarbeid med sin familie og venner. Begivenheten er omtalt bakerst i boka. Denne nytgivelsen om Anna på Vinje er illustrert med tegninger og malerier av Jarle Hammer.

Odd Børretzen

Lars Ulseth: «Odd Børretzen. Da sier vi alt dette!», Aschehoug & Co., Oslo 2014, 430 s., ISBN 978-82-03-35839-5.

Odd Børretzen var glad i sjøen og stilte opp på flere av Forbundet KYSTENs landsstevner. Gjennom et langt liv ble han en folkekjær forfatter, illustratør, kåsør, humorist, samfunnskriti-

ker, sjenert, lavmælt jazzstjerne. Mye av det han gjorde er dokumentert gjennom radioprogrammer, TV-opptredener, plateutgivelser og en rekke bøker. I denne boka finner vi Odd Børretzens tekster, de han framførte på scener og på plater i perioden 1967 til

2012. De fleste av dem har aldri tidligere vært tilgjengelige på trykk. Lars Ulseth har tatt initiativet til boka, og har stått for det møysommelige innsamlings- og nedskrivningsarbeidet. Som forfatteren Lars Saabye Christensen skriver på omslaget: «Odd Børretzens stemme er i hvert ord, og hvert ord er en ny gave til hans lesende lyttere. Takker».

«Frithjof» i Vestfold

Fredrik Lange-Nielsen, Marit Ønvik, Line Lund: «Kystkultur i Vestfold», Frithjofs venner, Larvik 2014, ISBN 978-82-303-2690-9.

Losskøyta «Frithjof II» har en aktiv venneforening som i 30 år har gitt ut et medlemsblad. I anledning jubileet har de samlet artikler fra bladet som belyser liv og virke langs vestfoldkysten, fra mange generasjoner tilbake og fram til vår tid.

Vi finner en rekke losbiografier, beskrivelser av gode loshavner og losvirksomhet. Mange gamle skuter fra Vestfold

er med, Skottebrygga og Tollerodden nevnes og diverse andre artikler som handler om sjøfart og kystkultur kan vi finne. Høydepunkter i foreningens aktiviteter og store begivenheter finnes i bokas siste del. Dette er ei bok som tar utgangspunkt i kjernevirksomheten til venneforeningen, men som også har et bredere perspektiv. Artikkene i boka er relativt korte og egner seg trolig best for dem som er spesielt interessert i losfartøy eller har tilknytning til Vestfold.

Staselig bok om viktig båttype

Anmeldt av Arne Emil Christensen

Peter Helland-Hansen: «Strandebarmaren, småbåtbygging i Hardanger», Kapabel forlag, Bergen 2014, 376 s., ISBN 978-82-8163-165-9.

Leder for småbåtverkstedet på Hardanger fartøyvernssenter har skrevet om «sin egen» båttype, strandebarmaren. Boka er i stort format, 376 sider, meget rikt illustrert, de aller fleste bildene i farger. Etter en kort innledning presenterer Peter Helland Hansen ni båtbyggere med korte biografier. Den levende tradisjonen er lang, eldstemann er fortsatt aktiv, 100 år gammel.

Størstedelen av boka er en meget

grundig og detaljert beskrivelse av hvordan en ni-alens firebording skal bygges, fra første tur i skogen for å leite materialer, til båten er ferdig smurt, klar til sjøsetting og prøvetur under seil og årer. På over 250 sider følger vi arbeidet skritt for skritt, med kommenterte fotoserier. En nevenyttig trearbeider

bør kunne bygge sin egen båt ut fra dette. Forfatteren legger vekt på pent arbeid, og på å se form, båten må ha harmoniske linjer.

Neste kapittel handler om reparasjoner og vedlikehold, før Atle Ove Martinussen skriver om handel med båtene, der markedet for fritidsbåter i 1930-åra var stort nok til at det ble bygget ca. 1000 båter i året, noen tilpasset lokale krav om trebording med keiper, mange var 4-5-6-bordinger med tolleganger og faste tofter til kunder i Øst-Norge.

Så overtar Peter Helland-Hansen igjen, med en sammenlikning mellom den tradisjonelle båttypen i Hardanger og de nyere strandebarmene. Som i Os måles båtene med den gamle alna på 55 cm, eller 21 norske tommer. Kong Christian IV bestemte rett etter år 1600 at den sjællandske alen på 24 tommer, to fot, var den eneste lovlige ved kjøp og salg i begge riker. Når den gamle alna fortsatt

er i bruk i båtbyggingen sør for Bergen, er det rimelig å tro at mål basert på den gamle alna var viktige for båtbyggerne, og det må bety at trebordingene i Os og Hardanger hadde funnet sin form og båtbyggerne hadde bestemt seg for viktige mål før reformen.

Boka avsluttes med tegninger av båter fra distriktet, liste over de typene som har vært bygget i Strandebarm, ordliste, kilde- og litteraturliste. Boka er skrevet i et greit, lettlest nynorsk. Korrekturlesingen har vært god, det er få trykkfeil.

Jeg har en ganske tung innvending, norsk båtbygging er en viktig del av vår felles europeiske kulturarv, og mange utlendinger er interessert i båtene våre. Et engelsk sammendrag ville vært en stor berikelse for boka, det burde vært med. At båter i Hardanger har interesse utenlands, ser vi av at verdens største sjøfartsmuseum, National Maritime Museum i Greenwich utenfor London i 1978 utga et hefte om «The Hardanger Faering». Forfatteren, Owen H. Wicksteed, ferierte i mange år i Jondal, med egen båt.

Åfjordsvengbåt 32fot

Kjempegod turbåt til salgs.

- Bygget ved Kystens Arv i Stadsbygd 1997-98.
- Båten kjøpt i 2008, ny Suzuki 15hk motor i 2011, nye seil i 2012, har ekkolodd/kartplotter, telt fram til 2. toft, soveplass til 4 stk i vengen.
- Har stått lagret inn i naust hver vinter.
- Selges ca. kr. 150.000,-.

For mer info ring telefon 90573532 eller mail; rleirvik@broadpark.no

TREBÅTAR • UTSTYR • UNDERHALDNING

NORHEIMSUND
12. - 14. juni 2015

Hardanger
Trebåtfestival

www.trebaat.no

Seilskuteprisen 2015

Ansvarlige for norske seilskuter som arbeider for barn og unge kan søke!

Frist for søknad: 15. september 2015

Seilskuteprisen er på kr. 70.000,-

Mer informasjon, se www.seilskuteklubben.no

 Christiania Seilskuteklubb
sven-her@online.no